

Програма для всупнового випробування з УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ розроблена з урахуванням чинних програм з Української мови 5-9 класів (наказ МОН № 804 від 07.06.2017).

Зміст програми

Фонетика. Орфографія

1. Співвідношення звуків і літер.
2. Основні норми вимови.
3. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.
4. Правопис ненаголошених голосних у коренях слів.
5. Уживання м'якого знака. Сполучення ьо, йо.
6. Уживання апострофа.
7. Спрощення в групах приголосних.
8. Подвоєння літер.
9. Уподібнення приголосних звуків.
10. Велика літера та лапки у власних назвах.
11. Написання слів іншомовного походження.
12. Правила переносу слів з рядка в рядок.
13. Уживання у-в, і-й.

Будова слова. Орфографія

1. Морфеми.
2. Написання префіксів с-, з-, зі-, пре-, при-, прі-, пере-, пред-, роз-, без-, через-, від-, над-, під-, між-.

Словотвір. Орфографія

1. Основні способи словотворення.
2. Зміни приголосних за творення слів.
3. Сполучні о, е (є) в складних словах.

Морфологія. Орфографія

Іменник

1. Найскладніші випадки написання відмінкових закінчень іменників.
2. Правопис іменникових суфіксів.
3. Написання складних іменників.
4. Правопис не з іменниками.

Прикметник

1. Найскладніші випадки написання відмінкових закінчень прикметників.
2. Правопис прикметникових суфіксів.
3. Написання складних прикметників.
4. Правопис не з прикметниками.

Числівник

1. Відмінювання кількісних та порядкових числівників.
2. Написання простих, складних і складених числівників.

Займенник

1. Розряди займенників за значенням.
2. Правопис займенників разом, окремо та через дефіс.

Дієслово

1. Правопис особових закінчень дієслів I та II дієвідмін.
2. Чергування приголосних за дієвідмінювання.
3. Написання -н- у дієприкметниках та -нн- у прикметниках дієприкметникового походження.
4. Правопис не з дієсловами, дієприслівниками та дієприкметниками.

Прислівник

1. Написання прислівників разом, окремо та через дефіс.
2. Правопис -н-, -нн- у прислівниках.
3. Літери и, і в кінці прислівників.

Службові частини мови та вигук

1. Написання прийменників разом, окремо й через дефіс.
2. Написання сполучників разом і окремо.
3. Написання часток разом, окремо та через дефіс.
4. Правопис вигуків.

Синтаксис. Пунктуація

Просте речення

1. Тире між підметом і присудком.
2. Написання непоширених прикладок окремо, через дефіс та в лапках.
3. Розділові знаки між однорідними членами речення та в реченнях з узагальнюючими словами.
4. Розділові знаки в реченнях з відокремленими членами речення.
5. Розділові знаки в реченнях із порівняльними зворотами.
6. Розділові знаки при звертаннях, вставних та вставлених словах, словосполученнях і реченнях.
7. Розділові знаки при прямій мові та цитаті.

Складне речення

1. Розділові знаки між частинами складносурядного речення.
2. Розділові знаки в складнопідрядному реченні.
3. Розділові знаки в складному безсполучниковому реченні.

Розділові знаки в складному реченні з різними видами зв'язку.

Поради абітурієнтам

Готуючись до вступного випробування з української мови, візьміть до уваги кілька порад.

1. Ретельно повторіть вивчені орфографічні й пунктуаційні правила та винятки з них.
2. Критично і вдумливо проаналізуйте орфографічні й пунктуаційні помилки, яких найчастіше припускалися у своїх письмових роботах. Поміркуйте, чим саме вони спричинені (можливо, неуважністю, а може ви не знаєте відповідного правила чи плутаєте його з іншим тощо). Визначивши причину, ви зможете легше запобігти помилці.
3. Розчленовуйте орфографію та пунктуацію на частини. Визначте, що в кожній з них є основним, Орфограми, що пишуться за фонетичним принципом (небо, ліс, зорі, ходити, маяк, сніг), вимагають лише уважного слухання. Для написання таких орфограм тренуйте слух.
4. Пам'ятайте, що існують такі правила орфографії, які розходяться з правилами орфоєпії: чується [стобойу], а пишеться з тобою. Ці орфограми пишуться за морфологічним принципом. У таких випадках треба добре знати будову слова, словотвір, частини мови та їхні морфологічні ознаки, систему відмінювання й дієвідмінювання. До таких орфограм належать відмінкові форми змінних частин мови, дієслівні форми, правопис суфіксів і префіксів та ін.
5. Серед пунктограм можна виділити інтонаційні, структурні та змістові (сміслові). Найпростіше з інтонаційними: можна натренувати слух на окличну, питальну й розповідну інтонації та паузи. Відтак, якщо знати, якій інтонації, паузі який знак відповідає, то основний мінімум розділових знаків буде поставлено правильно.

Структурні пунктограми найскладніші. Щоб ними користуватися, треба добре знати синтаксичну будову речення, усі типи розділових знаків і основні правила їх розставляння.

Змістові (сміслові) пунктограми є спільними зі структурними, бо синтаксична будова речення відображає його зміст, є формою логічного наповнення. Однак один логічний зміст може мати кілька синтаксичних структур із різними розділовими знаками: як приїду – зайду; після приїзду зайду; коли приїду, то зайду.

6. Під час самостійної перевірки бажано подумки озвучувати написане. Це допоможе вам вчасно помітити допущені помилки.